

Protokoll fört vid enskild föredragning

Utbildnings- och kulturavdelningen
Kulturbyrån, U3a

Beslutande

Minister

Tony Asumaa

Föredragande

Enhetschef

Mikko Helminen

Justerat

Omedelbart

Ärende/Dnr/Exp.

Beslut

Nr 40

Museiverkets utlåtande rörande fast fornlämning Fö 6.20 i

Degerby, Föglö

ÅLR 2018/4283

ÅLR 2018/4298

Ärende

Ålands landskapsregerings kulturbyrå har den 5.10.2018 begärt museiverkets utlåtande angående tillstånd att rubba en del av fast fornlämning Fö 6.20 i Degerby, Föglö kommun, så att landskapsregeringens vägnätsbyrå kan fastställa vägplan för nybyggnad av landsväg, deletapp 2, som förhindras av fornlämningen. Kulturbyrån har även begärt museiverkets bedömning gällande anhållan om att skyddsområde fastställs på samma yta inom fast fornlämning Fö 6.20 som utgör föremål för landskapsregeringens beslut om arkeologisk undersökning inför rubbande.

Beslut

Landskapsregeringen beslöt anteckna museiverkets utlåtande dat. 13.11.2018 (MV/1485/05.01.00/2018) till kännedom.

Nr 41

Beslut i ärendena gällande anhållan om rubbande av fast fornlämning Fö 6.20 i Degerby, Föglö samt anhållan om att fastställa skyddsområde för densamma

ÅLR 2018/4283

ÅLR 2018/4298

141 U3

Ärende

Ålands landskapsregerings vägnätsbyrå har den 1.3.2018 anhållit om att de delar av fornlämning Fö 6.20 ryssugnsområde som berörs av förslaget till vägplan för nybyggnad av landsväg i Degerby, undersöks arkeologiskt så att tillstånd till rubbande kan ges (ÅLR 2018/4283).

Fastighetsägaren till fastigheten 62-406-3-24 har den 25.5.2018 anhållit av Ålands landskapsregering om att skyddsområde för fast fornlämning Fö 6.20 fastställs på den delen av fornlämningen som berörs av vägnätsbyråns anhållan (ÅLR 2018/4298).

Beslut

Landskapsregeringen beslöt bereda ärenden gemensamt med stöd av 21 § i Förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland och avgöra dem på en gång.

Landskapsregeringen beslöt enligt 11 § 1 mom. i Landskapslagen (1999:55) om fornminnen bevilja vägnätsbyrå tillstånd att rubba de delar av fast fornlämning Fö 6.20 som berörs av den aktuella vägplanen, så att den kan fastställas.

Landskapsregeringen beslöt avslå fastighetsägarens anhållan om att skyddsområde för en del av fast fornlämning Fö 6.20 fastställs. Landskapsregeringen har genom beslut den 25.5.2018 konstaterat att de berörda delarna av fast fornlämning orsakar oskäligt stor olägenhet i förhållande till fornlämningens betydelse och därmed har tillstånd för rubbande av fast fornlämning har nu beviljats. Därmed beviljas inte anhållan om skyddsområde på samma yta.

Motivering

Ålands landskapsregerings kulturbyrå bedömer att i den fasta fornlämningens Fö 6.20 utbredning ingår de områden som bildar sammanhängande grupper med stenkonstruktioner samt tillhörande aktivitetsytor. Motsvarande ryssugnsområden som härstammar från samma typ av militära händelseförlopp under tidigmodern tid är en kännetecknande lämning för hela Ålands skärgård. I innerskärgårdsområdet mellan Föglö och Fasta Åland finns uppskattningsvis flera hundratals ryssugnar och tillhörande stenkonstruktioner.

Landskapsregeringen har den 15.5.2018 hållit överläggning mellan kulturbyrå och vägnätsbyrå i fastighetsägarens närvaro och den 25.5.2018 beslutit genomföra arkeologisk undersökning då den aktuella delen av fast fornlämning bedöms förorsaka oskäligt stor olägenhet i förhållande till dess betydelse. Den arkeologiska undersökningen har genomförts och avrapporterats under 2018.

Ålands landskapsregerings kulturbyrå har den 5.10.2018 begärt museiverkets utlåtande angående tillstånd att rubba en del av fast

fornlämning Fö 6.20 så att landskapsregeringens vägnätsbyrå kan fastställa vägplan för nybyggnad av landsväg, deletapp 2, som förhindras av fornlämningen. Kulturbyrån har även begärt museiverkets bedömning gällande anhållan om att ett skyddsområde för fast fornlämning Fö 6.20 fastställs på den yta inom fornlämningen som även utgör föremål för landskapsregeringens beslut om arkeologisk undersökning inför rubbade.

I museiverkets utlåtande den 13.11.2018 (MV/1485/05.01.00/2018) konstateras att ”tillstånd att rubba en del av fast fornlämning ryssugnsområde Fö 6.20 kan ges då de av den utställda vägplanen berörda delarna av fornlämningen har undersökts, förutsatt att beslutet grundar sig på en helhetsbedömning som tar i hänsyn båda anhängiggjorda ärendena”. Museiverket konstaterar även att den arkeologiska undersökningen som ligger till grund till hörandet har genomförts på ett uttömmande sätt.

Landskapsregeringen konstaterar att anhållan om att fastställa skyddsområde för en del av fast fornlämning med stöd av 5 § i Landskapslagen (1999:55) om fornminnen har lämnats in till landskapsregeringens behandling efter att landskapsregeringen genom beslut den 25.5.2018 bedömt att de berörda delarna av fornlämningen kan rubbas efter att en arkeologisk undersökning gjorts.

Nr 42

Anhållan om rubbade av en del av fast fornlämning Sa 20.8 i Tengsöda by, Saltviks kommun

ÅLR 2012/1736

142 U3

Ärende

Samfälligheterna 736-431-878-6 och 736-431-878-7 (Tengsöda samfälliga land- och vattenområden 736-431-876-2) har anhållit om att de delar av fast fornlämning Sa 20.8 i Tengsöda by, Saltviks kommun, som ligger inom fastigheterna 736-431-878-6 och 736-431-878-7 ska rubbas så att fastigheterna kan nyttjas som sandtäkt. Enligt sökanden finns på samfälligheten en sandtäkt på 70 ar (sk. Kriko sandtäkt), som utgör en värdefull tillgång vars värde av sökanden uppskattas till ca 100 000 euro.

Beslut

Landskapsregeringen konstaterar att ansökan gäller fast fornlämning Sa 20.8, som är fredad enligt 1 § i Landskapslagen (1999:55) om fornminnen och omfattas av hela den tidigare samfälliga fastigheten 736-431-878-6 (Sandtäkt vid Kriko, 75 ar) som sedan 2014 tillsammans med bl.a. fastigheten 736-431-878-7 (Grus- och sandtäkt vid Myran) bildar en del av Tengsöda samfälliga land- och vattenområden (736-431-876-2). På den tidigare registerenheten 736-431-878-7 finns inga fasta fornlämningar.

Landskapsregeringen bedömer med stöd av 11 § i Landskapslagen (1999:55) om fornminnen att fast fornlämning Sa 20.8 kan orsaka oskäligt stor olägenhet för samfälligheten i förhållande till fornlämningens betydelse. Därmed kan landskapsregeringen, efter att en arkeologisk undersökning gjorts på de berörda delarna av fornlämningen, bevilja tillstånd för rubbade av fast fornlämning Sa 20.8, enligt ansökan.

Enligt landskapsregeringens riktgivande regelverk för kostnadsfördelning vid arkeologiska undersökningar (U40/07/5/48, som bilaga 1) förordar inte landskapsregeringen rubbande eller bekostar undersökningar vid förslag till exploatering på fornlämningar eller vid förslag till täktverksamhet i anslutning till oexploaterade fornlämningar. Motiveringen är att ägaren har möjlighet att styra den egna markanvändningen så att fornlämningen inte behöver beröras.

Med stöd av 15 § i Landskapslagen (1965:9) om fornminnen ska sökanden bekosta den arkeologiska undersökningen som ska göras innan beslut om rubbande kan ges. Landskapsregeringen delger samfälligheten en uppskattning av kostnaderna för arkeologiska undersökningar, som bilaga 2.

Protokoll fört vid enskild föredragning

Utbildnings- och kulturavdelningen
Museibyran, U40

Beslutande

Landskapsregeringsledamot
Camilla Gunell
Camilla Gunell

Föredragande

Överantikvarie
Marita Karlsson
Marita Karlsson

Justerat

Omedelbart

Ärende/Dnr/Exp.

Beslut

Nr 45

Regelverk för kostnadsfördelning vid arkeologiska
undersökningar.

U40/07/5/48

145 U40

Landskapsregeringen beslöt anta regelverket som riktgivande vid
fördelning av kostnaderna.

Utdragets riktighet bestyrker, Mariehamn, landskapsregeringen, den 25 juni 2007

Marita Karlsson
Överantikvarie

Nr 145 U40

Museibyran (MO, PK)

Regelverk för kostnadsfördelning vid arkeologiska undersökningar

Arkeologisk undersökning av en fornlämning är en myndighetsuppgift. Den kostnadskalkyl som görs baseras på de verkliga kostnaderna för arbetet, det är en s.k. offentlighetsrättslig prestation till självkostnadsvärde.

I 1 § LL om fornminnen sägs: Fasta fornlämningar är fredade som minne av Ålands tidigare bebyggelse och historia. Utan tillstånd som meddelats i stöd av denna lag är det förbjudet att gräva ut, ändra, skada, ta bort eller på annat sätt rubba en fast fornlämning eller att täcka över den.

Den arkeologiska undersökningsverksamheten regleras i 1 kap. 10, 11, 12, 13, 14 och 15 §§. Av lagen framgår vilket förfarande som skall gälla vid undersökning av fornlämningar samt vid borttagande av fornlämningar som förorsakar oskäligt stor olägenhet i förhållande till sin betydelse. I lagen stadgas även om förfarandet vid planeringsverksamhet, vid påträffandet av okänd fornlämning, vid förverkligande av allmänt eller större enskilt arbetsföretag. I 2 kap. 16 och 18 §§ regleras undersökningsverksamheten då lösa fornföremål påträffas. Undersökning vid fartygsfynd behandlas i 3 kap 20 § där en hänvisning till LL om fredning av skeppsvrak, numera LL om skydd av det maritima kulturarvet, görs.

I fråga om kostnadsfördelningen mellan landskapet och privata har en praxis utarbetats där fördelningen utgått ifrån om undersökningen föranleds av:

- Landskapets (eller annat offentligt rättsligt samfunds) eller privat initiativ
- Pågående eller förändrad markanvändning
- Storleken på ett allmänt eller enskilt arbetsföretag
- Uppdragsverksamhet

Nedan redovisas de olika typerna av arkeologiska undersökningar utgående från de olika lagparagraferna samt redovisas praxis i fråga om kostnadsfördelning i anslutning till dem.

Kap.1

Undersökning enligt 10 §

I 10 § 1 mom. stadgas om landskapsregeringens rätt att undersöka en fast fornlämning, utmärka dess gränser med pålar, inhägnad eller andra märken eller ange den med en på platsen upprest tavla samt att iordningställa en fornlämning och att på till fornlämningen hörande mark utföra röjning samt vidta andra för fornlämningens skydd och vård nödvändiga åtgärder. Landskapsregeringen kan även, på villkor som den bestämmer, meddela tillstånd åt annan att undersöka en fornlämning samt med mottagarens samtycke tillsvida överlåta den lokala vården av fornlämningen åt en kommun, en församling eller ett samfund. () Den som har orsakats en skada genom en åtgärd som avses i 1 eller 2 mom. har rätt till full ersättning av landskapets medel.

Denna paragraf tillämpas vid de vetenskapliga undersökningar som initierats av landskapsstyrelsen/landskapsregeringen samt vid inventeringsundersökning och inför gränsbestämning av fornlämningar, framförallt på boplatsoverråden som oftast saknar synliga gränser ovan mark. Dessa undersökningar har bekostats av landskapet som har intresse av att utforska vår historia och också ansvara för att det finns en samlad kunskap om var

fornlämningarna finns för att tillgodose fredningsbestämmelserna. De senare aktuella i samband med fastställande av gränser enligt 4 och 5 §§. Landskapet har även bekostat de skydds-, vård- och informationsåtgärder som vidtagits på privatägda fornlämningar.

Då tillstånd till vetenskaplig undersökning av en fornlämning meddelats någon annan, i de flesta fall en vetenskaplig institution, har kostnaderna täckts av sökanden. Då undersökning genomförts i samarbete har kostnaderna delats.

Undersökning enligt 11 §

I denna paragraf stadgas: Orsakar en fast fornlämning oskäligt stor olägenhet i förhållande till fornlämningens betydelse kan landskapsregeringen på ansökan, efter att en arkeologisk undersökning av fornlämningen har utförts, meddela tillstånd att rubba fornlämningen eller att täcka över den på sätt som annars enligt 1 § 2 mom. är förbjudet. I tillståndet kan särskilda villkor intas. Tillstånd att tillfälligt, under högst sex månader, täcka över en fast fornlämning kan meddelas utan föregående arkeologisk undersökning. Tillståndet kan förlängas högst sex månader om synnerliga skäl för det föreligger. Har ansökan gjorts av annan än fastighetsägaren skall fastighetsägaren ges tillfälle att bli hörd.

Paragrafen tillämpas då privata markägare önskar undanröja fornlämningar på sin mark. Landskapsstyrelsen/landskapsregeringen har bekostat den arkeologiska undersökningen på fastigheter där fornlämningen hotar att skadas p.g.a. befintlig, pågående, verksamhet knuten till exempelvis jord- och skogsbruk samt vid tillbyggnad av befintlig bebyggelse (bostadshus/gårdsmiljöer) i anslutning till fredad fornlämning. Motiveringen har varit att den pågående markanvändningen inte skall hämmas av förekomsten av fornlämningar. Väntetiden för att få dessa undersökningar genomförda har varit 1-3 år beroende på tillgång till anslag inom ramen för ordinarie budgetmedel. Sökanden har ofta själv deltagit i kostnaden genom att ställa grovarbetskraft och maskiner till förfogande.

Landskapsregeringen har inte förordat rubbning eller bekostat undersökningar vid förslag till nybyggnad på tidigare oexploaterade fornlämningar eller vid förslag till täktverksamhet i anslutning till fornlämning. Här har markägaren själv bekostat eventuella undersökningar. Motiveringen är att ägaren här har möjlighet att styra den egna markanvändningen så att fornlämningen inte behöver beröras.

I fråga om ledningsdragningar har i första hand kontakt med fornlämningar undvikits redan i planeringsskedet (jfr 13 §). LS har i Sälis och i Långbergsöda bekostat mellanskillnaden då vattenledningsdragningen till bosättningen fördrades betydligt till följd av en alternativ dragning där fornlämningen inte berördes men där sprängningsarbeten istället krävdes.

Avslag av anhållan enligt 12 §.

I paragrafens 1 och 2 mom. sägs: Avslås en ansökan om att rubba en fornlämning eller täcka över en fast fornlämning som orsakar sökanden olägenhet som inte är ringa, har sökanden rätt till full ersättning av landskapets medel om uppgift om fornlämningen inte var införd i landskapsregeringens register för fasta fornlämningar när den påträffades. Rätten till ersättning förutsätter att ansökan inkom till landskapsregeringen inom två år från registreringen av fornlämningen. Ett beslut att avslå ansökan skall delges sökanden. Kommer parterna inte överens om den ersättning som avses i 1 mom. skall talan om ersättning väckas vid Ålands tingsrätt inom ett år från det att landskapsregeringen beslutat att avslå ansökan vana laga kraft.

Paragrafen har, sedan den infördes i fornminneslagen 1965, inte tillämpats men har aktualiserats i samband med den ändring av LL om fornminnen som gjordes under år 2006 (2006/87). Det är sannolikt att ärenden nu kommer att anhängiggöras till följd av lagändringen.

Någon heltäckande utvärdering av vilka fornlämningar som inte får rubbas utan skall bevaras för framtiden har inte gjorts. Principen har varit att endast ge tillstånd till rubbade om fornlämningen redan påverkats av pågående markanvändning.

De fornlämningar som ansetts särskilt bevarandevärda och där tillstånd till rubbade inte rekommenderats framgår i fornminnesinventeringen 1979 under rubriken Fornminnesvård.

Undersökning enligt 13 §

I paragrafen sägs: Vid planering av byggande av allmän väg, kanal eller flygfält, reglering av vattendrag eller annat liknande allmänt arbetsföretag eller planläggning skall den som avser att utföra arbetsföretaget i god tid utreda om någon fast fornlämning kan komma att beröras och om så är fallet genast göra en anmälan om detta till landskapsregeringen för överläggning. Vid överläggningen skall fastighetsägaren höras. Innan landskapsregeringen beslutar i ärendet skall en arkeologisk undersökning utföras.

Paragrafen har tillämpats vid byggande av allmän väg samt vid allmänna arbetsföretag och planläggning samt vid MKB. Principen har här varit att beställaren/ exploatören bekostar inventeringar eller undersökningar som berör fornlämningar om den använda arbetstiden överskrider tre dagar. Målsättningen har varit att genom att delta i planeringen i ett så tidigt skede som möjligt åstadkomma lösningar som gör att undersökningar kan undvikas. (Jfr även 15§.)

Här föreslås en policyändring så att uppdrag enligt denna paragraf debiteras efter första dagen.

Undersökning enligt 14 §

I paragrafen sägs: Anträffas under grävning eller annat arbete fast fornlämning, som ej förut varit känd, skall arbetet till den del det rör fornlämningen omedelbart avbrytas och den som leder arbetet ofördröjligen bringa saken till landskapsregeringens kännedom för nödiga åtgärder. Är arbetet sådant, som avses i 13 §, skall i ärendet förfaras såsom i sagda paragraf är sagt.

Landskapet har bekostat undersökningen om fornlämningen inte tidigare varit känd med motiveringen att sakägaren inte skall drabbas då fornlämningen inte varit känd och därför inte kunnat undvikas.

Undersökning enligt 15 §

I paragraferna sägs: Berör förverkligandet av allmänt eller större enskilt arbetsföretag fast fornlämning på sådant sätt, att därav föranleds särskild undersökning av denna eller särskilda åtgärder för dess bevarande, bör företagaren ersätta kostnaden härför eller delta i dem, såvitt detta icke med beaktande av omständigheterna skall anses oskäligt.

De allmänna arbetsföretagen har bekostats av företagaren. Beträffande större enskilt företag har täktverksamhet räknats som sådan, jfr 11 §.

Kap.2

Undersökning vid fynd av lösa fornföremål enligt 16 och 18 §§

I 16 § 2 mom. sägs beträffande lösa fornföremål: Påträffas föremålet i ett kärr eller djupt i jorden eller finns på fyndplatsen tecken, som tyda på fast fornlämning, såsom boplats eller gravfält, må fyndplatsen icke vidare bearbetas, förrän landskapsregeringen, till vilken anmälan om fyndet omedelbart bör göras, efter att vid behov hava undersökt platsen, lämnat föreskrifter i saken.

I 18 § Landskapsregeringen har rätt att undersöka eller på villkor som den fastställer meddela annan tillstånd att undersöka plats där fornfynd gjorts även om där inte finns någon fast fornlämning. Den som orsakas skada genom en åtgärd som anges i 1 mom. har rätt till full ersättning av landskapets medel. Landskapsregeringen kan vid behov vid vite förbjuda vidtagande av åtgärder, vilka äventyrar undersökningen på i 1 mom. avsett område.

De arkeologiska undersökningar som företagits vid fynd av lösa fornföremål har bekostats av landskapet.

Kap.3

Undersökning vid fartygsfynd 20 §

Enligt 2 § 7 mom. i LL om skydd av det maritima kulturarvet skall om vrak gälla vad i LL om fornminnen är föreskrivet om fast fornlämning och lösa fornföremål.

Beträffande rubbande av vrak och fynd har sådana ärenden hittills varit så sällsynta att någon praxis inte utarbetats.

Sammanfattning av kostnadsfördelningen

Ålands landskapsregering bekostar i enlighet med tidigare praxis följande typer av vetenskapliga undersökningar då tillstånd ges till undersökning enligt LL om fornminnen:

1. Undersökning i vetenskapligt syfte initierad av landskapet
2. Fornminnesinventering och undersökning för att klarlägga fornlämningens gränser
3. Undersökning till följd av kompletteringsbyggnation eller tillbyggnad till befintlig bebyggelse (bostadshus) i anslutning till fredad fornlämning (mindre enskilt arbetsföretag)
4. Undersökning på jordbruksfastighet där fornlämning hotar att skadas p.g.a. befintlig verksamhet knuten till jord- eller skogsbruket (mindre enskilt arbetsföretag)
5. Undersökning då tidigare okänd fornlämning framkommit vid arbetsföretag och anmälts

Exploatören eller sökanden bekostar följande typer av undersökningar när tillstånd ges:

1. Undersökning inför nybyggnation på tidigare obebyggd fredad fornlämning (ändrad markanvändning)
2. Undersökning inför täktverksamhet där fredad fornlämning berörs (större enskilt arbetsföretag)
3. Undersökning inför ny vägdragning eller vid ombyggnad av landskaps- och kommunalväg som berör fornlämning (större allmänt arbetsföretag)
4. Undersökning inför ledningsdragningar genom fornlämningar (större allmänt arbetsföretag).

LR kan efter särskild prövning, bekosta mellanskillnaden om dragningen undviker fornlämningen men till följd av detta blir betydligt dyrare.

5. Undersökning som på sökandens önskemål tidigareläggs i förhållande till ordinarie budget och undersökningsplan eller som måste genomföras inom viss tid (uppdragsverksamhet)

Enligt uppdrag:

Mariehamn den 21 juni 2007

Överantikvarie

Marita Karlsson

U40/07/5/48

Bilaga 2.

Preliminär undersökningsplan och kostnadskalkyl för en arkeologisk undersökning vid fast fornlämning, boplatzlämning Sa 20.8

Undersökningsplan

Tengsöda bys samfällighet har anhållit av Ålands landskapsregering om arkeologisk undersökning av de delar av fast fornlämning Sa 20.8 som berörs av samfällighetens plan att öppna sandtäkt på den fastighet som belastas av fornlämningen i Tengsöda by, Saltviks kommun.

Kulturbyrån har under 2018 på landskapsregeringens egna initiativ genomfört en arkeologisk undersökning av boplatzlämningens Sa 20.8 omfattning och karaktär och som resultat av denna undersökning gjort en bedömning av fornlämningens omfattning där den berörda fastigheten ingår.

Fast fornlämning Sa 20.8 utgörs av lämningar efter minst fyra olika boplatser daterade från senneolitisk stenålder till äldre bronsålder. De delar av fornlämningen Sa 20.8 som berörs av samfällighetens anhållan om arkeologisk undersökning utgörs av den grop- och Kiukaiskeramiska boplatzlämningen Svinvallen. De centrala delarna av boplatzen är i huvudsak situerade på en terrasskant omedelbart öster om den tidigare sandtäkten i området samt omedelbart söder om sandtäkten (ca 2400 kvadratmeter bevarad yta). Ytorna väster om den gamla sandtäkten som ligger inom den berörda fastigheten utgör en mera perifer del av boplatzen Svinvallen (ca 1800 kvadratmeter). Tillsammans omsluter dessa objekt en yta på ca 4200 kvadratmeter.

Enligt de tidigare arkeologiska undersökningarna vid Svinvallen varierar antal fynd per undersökt kvadratmeter i plan mellan flera hundratal fynd i de centrala delarna av boplatzen öster och söder om den gamla sandtäkten samt omkring tiotal fynd per kvadratmeter väster om sandtäkten. Omkring en tredjedel (ca 1400 kvadratmeter) av boplatzens totala bevarade yta, i huvudsak på fastighetens östra sida, bedöms kräva intensiv undersökning, som innebär manuell arkeologisk utgrävning. De återstående två-tredjedelarna (ca 2800 kvadratmeter), främst på fastighetens västra sida, omfattas undersökningen av i första hand avbaning och efterföljande grovrensning av ytan.

Arkeologisk undersökning som görs innan landskapsregeringen kan fatta slutgiltigt beslut om tillstånd att de berörda delarna av lämningen kan rubbas, ska ha som målsättning att undersöka:

- 1) Boplatzlämningens uppbyggnad, användning och datering, samt enskilda aktivitetsyornas och anläggningarnas relation till varandra och till andra närliggande lämningar.
- 2) Undersökningen ska omfatta naturvetenskapliga markanalyser, osteologiska analyser, samt lipid- och ICP-analyser av keramik för att fördjupa kunskapen över boplatzens användning.
- 3) Lämningarna ska vid mån av möjlighet dateras genom antikvariska bedömningar över fyndmaterialet samt genom naturvetenskapliga analyser.

Plan över genomförande

Den preliminära undersökningsplanen och dess uppskattade kostnader gäller för kalenderår 2019. Den arkeologiska undersökningen ska innefatta kart- och arkivstudier, arkeologiskt fältarbete i form av arkeologisk utgrävning, analys och katalogisering av fyndmaterial samt efterarbete för sammanställning av resultaten. Avverkning av de beskogade delarna av fastigheten som den arkeologiska undersökningen förutsätter har inte beräknats i de uppskattade kostnaderna.

Landskapsregeringen har 16.4.2014 (75 U4, ÅLR 2014/3417) beslutat att avgiftsbelagd kundtjänst för arkeologisk uppdragsverksamhet är 55 euro per nedlagd arbetstimme.

1. Innan fältarbeten inleds genomförs för undersökningen samt till dess frågeställning nödvändiga kart- och arkivstudier. Dessa studier ska göras främst i digitala arkiv och i GIS-miljö med närmare genomgång av tidigare dokumentation över lämningarna i området. Genomgång av materialet tillsammans med praktiska förberedelser till fältarbetet uppskattas ta sammanlagt 5 personaldagar (å 7 h 21 min).
2. Utgrävningen inleds genom röjning av de tidigare beskogade ytorna samt genom avtörvning av den sedan tidigare orörda markytan (ca 4200 kvadratmeter). Bortschaktade jordmassor tas undan så att för undersökningen nödvändiga ytor kan hållas öppna under kommande utgrävningens gång. Arbetet görs både maskinellt samt för hand av tre arkeologer och en grävmaskinist under 5 arbetsdagar och beräknas därmed att ta sammanlagt 15 personaldagar (å 7 h 21 min) samt kostnaderna för en köptjänst för en grävmaskinist (å 70 €/timme) under motsvarande tid.
3. De identifierade arkeologiska anläggningarna grävs fram, mäts in, fotograferas och beskrivs i ord, varefter lämningarna undersöks arkeologiskt i sin helhet. Ett urval av ytor mellan anläggningarna undersöks arkeologiskt. Detta arbetsmoment genomförs av fem arkeologer i fält under 35 arbetsdagar och beräknas därmed ta sammanlagt 175 personaldagar. För nödvändig flyttning av jordmassor samt fortsatt maskinell framtagande av arkeologiska undersökningsytor anlitas en grävmaskinist (å 70 €/timme) under tio arbetsdagar tid.
4. Efterarbete för sammanställning av undersökningsresultaten uppskattas ta ungefär 150 personaldagar (3–7 månader).

Kostnads kalkyl (utan moms.)

Personalkostnader för tre till fem arkeologer i fält under 5 respektive 35 arbetsdagar

- 15 resp. 175 personaldagar (å 7,35 h), å 55 €/timme: 6 064 + 70 744 € = 76 808 €

Grävmaskinist som köptjänst under 15 arbetsdagar

- 15 personaldagar (å 7,35 h), å 70 €/timme: 7 718 €

Arkiv- och litteraturstudier samt avrapportering genast efter fältarbetet avslutats

- 5 resp. 150 personaldagar (å 7,35 h), å 55 € / timme: 62 659 €

Totalt 147 185 €